

F E J L E S Z T Ó P E D A G Ó G I A

Pedagógiai szakfolyóirat / 34. évfolyam, 2023/1-3. / KÜLÖNLÉNYOMAT

A VELÜNK ÉLŐ MÚLT

ISSN 0866-2495
9 770866 249004

STARKISS

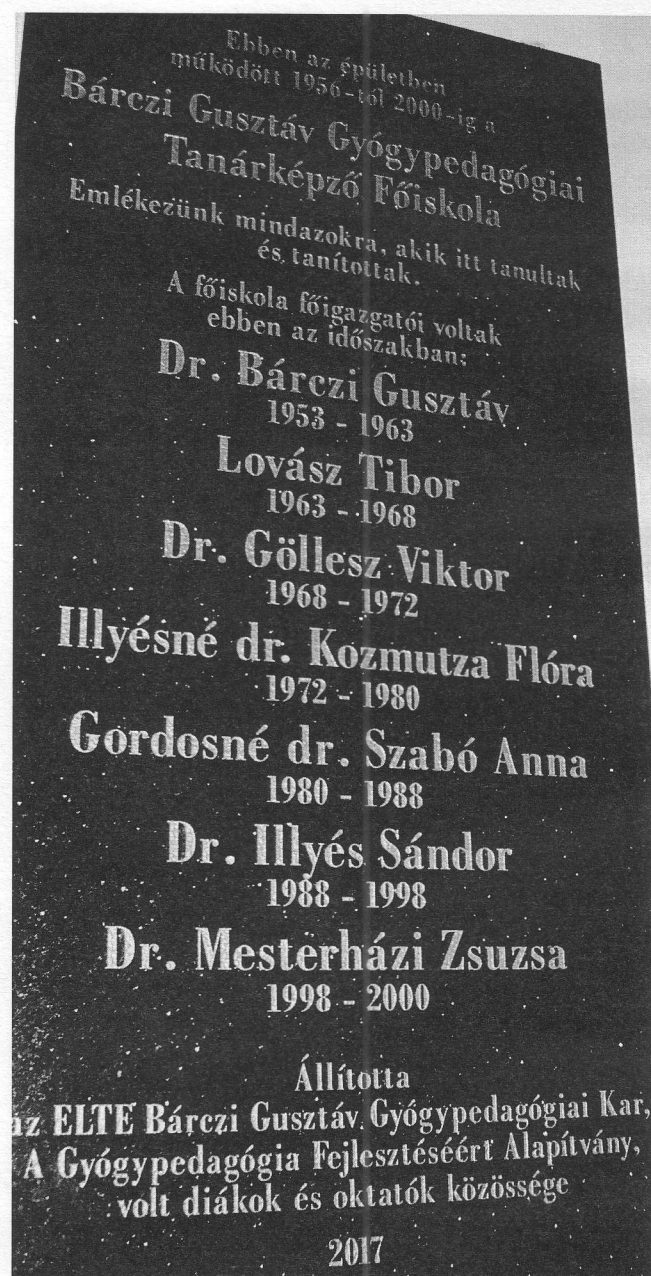

A GORDOSNÉ DR. SZABÓ ANNA EMLÉKÉNEK ÁPOLÁSÁRA LÉTREJÖTT TISZTELŐI KÖR

NÁDAS PÁL

*Fontos, hogy életben tartsuk azt,
akit szeretünk és tisztelünk.⁹*

A visszaemlékezést személyes emlékeimmel kezdem. Levelező hallgatója voltam a Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskolának (1972–1976) amikor szakdolgozati témát kellett választani. Az érettségit követően sikertelen felvételi kísérletet tettem az ELTE történelemszociológia szakára, így a szakdolgozati témaválasztáskor a történeti, történelmi érdeklődésem került ismét előtérbe. Természetesnek tűnt a választásom. A TANÁRNŐ által megtartott előadások során éreztem először úgy, hogy levelező tagozati lét ellenére, nem voltam másodrendű hallgatója a főiskolának. A gyógypedagógia-történet apró részletei és a társadalmi összefüggések érdekelték. A kérdéseimre mindig kaptam iránymutató válaszokat. Szakmai és történelmi ismereteim bővítésére a TANÁRNŐ adott szakirodalmi olvasmányokat. Az előadásait követően szabad és kötetlen, késő estébe nyúló beszélgetések zajlottak, annak ellenére, hogy akkor már én munkavállaló voltam. Az előadásokra munkából jöttem, és már kora reggel munkába mentem. Az ilyen izgalmas megbeszélés egyikén kaptam erőteljes biztatást arra, hogy az akkori munkahelyem feldolgozatlan történetének forrásfeltáró kutatásával foglalkozzam. A TANÁRNŐTŐL kaptam az első, kutatáshoz nélkülözhetetlen etikai tanácsot, amely a mai napig érvényes számomra, és a jelenkori interpretációban így hangzik: „...az apró történelmi részletek feltárásával, és a készülő szakdolgozatomhoz hasonló mikró-történetekből tevődik össze a gyógypedagógia történetének átfogó ismerete. Minél több mikró-történetet tárunk fel, annál közelebbről ismerjük meg az ismeretlen egészet, (...) de tudni kell, hogy a titkok csak nagyon lassan tárulnak fel. Számos véletlen, csoda és rengeteg türelem kell a forrásfeltáráshoz, és a

Emléktábla a Bethlen Gábor téri épületben

⁹ Tisztelői-kör jelmondata

*kutatómunka útvesztőiben történő tisztánlátásra is szükség van.*¹⁰ A történeti összefüggések az ilyen mikró történetekkel válnak érthetőbbé.

A szakdolgozattal kapcsolatos személyes egyeztetések során a tanár-diák kapcsolatban a kölcsönös szimpátia egyre mélyül. Számomra Ő lett a főiskolai tanulmányaim legfontosabb tanára. Tőle kaptam az első kutatói instrukciókat. Mai napig érvényes ismeretekkel küldött a kutatói munka sokszor átláthatatlanságába. Felhívta a figyelmemet a történelmi forráskutatások hitelességének fontosságára. A dolgozat, melynek készítésére vállalkozom, csak „akkor lehet kellően hiteles, ha a forráskutatás hiteles, és több forrásból származó dokumentumokkal támasztom alá” – figyelmeztetett a TANÁRNŐ. A történetkutatás tartalmi és technikai instrukcióiból bevallom akkor még nem sok mindent értettem. Ma, amikor levéltári dokumentumokban, mint amatőr kutató keresem a hiteles forrásokat, naponta eszembe jutnak a TANÁRNŐ intelmei. Emlékeimben van velem, pedig igazi szakmai tanácsokért most futnék hozzá, amikor kérdéseimre és kétségeimre választ kapni már nem tudok. A gyógypedagógiai történetírás számára is hasznosítható új forráskutatásaimat szeretném vele megosztani, szeretnék tőle megerősítést kapni, és új iránymutatásra számítani, hogy helyesen tudjam a következtetéseket megfogalmazni. Sajnos ez már nem lehetséges, így magamra maradtam. Most érzem igazán a hiányát.

Az első, forráskutatásokra alapozott szakdolgozatom, a *Mozgásfogyatékosok Kertészeti Iparitanulóképzésének Története*¹¹ cím alatt, a Mozgásjavító Általános Iskola és Nevelőotthon Kertészkedőjének történetének (1976) feldolgozása volt. A szakdolgozat védésekor, a TANÁRNŐ summázott véleménye az volt, hogy a dolgozatom, hozzájárul az iskola és a gyógypedagógia történetírás apró részletének feltárásához, de azt is hozzátette, hogy „Nádas, öntől azért többet vártam.”¹²

A diploma megszerzését követően éltem a pályakezdők életét, így több mint tíz évig a kapcsolatunkban szünet következett. Amikor 1987-ben a politikai és gazdasági rendszerváltás, valamint a honi demokrácia megszületésének előszeleként, a tantestület véleményezését követően, a Mozgásjavító Általános Iskola és Diákotthon vezetésével bíztak meg, ismét találkoztunk, és a kapcsolatunk rendszeressé vált. A tanárnő az elsőéves főiskolai hallgatókat hozta az iskolába. Ekkor már nem csak a *Kertészképző tör-*

ténetéről, hanem az egész iskolatörténetéről, a hazai mozgáskorlátozott („nyomorék”) gyermekek iskoláztatásáról, benne a két tagozat történetéről és annak társadalmi összefüggéseiről a hallgatók számára én tartottam előadást. A TANÁRNŐ személyes jelenléte, a bennem munkálkodó megfelelési vágy inspiráló volt. A vezetői pályafutásom huszonöt éve alatt, kevés kivételtől eltekintve, a TANÁRNŐ előtt, majd Pákozdi Katalin tanárnő és Zászkaliczy Péter tanár úr jelenlétében is, ezek az iskolabemutatók, egy-egy különálló vizsgát jelentettek számomra. Ezt a főiskolai programot, ameddig működött, mindig olyan fontosnak tartottam, hogy nem adtam le más kollégák számára.

Közvetlenül a rendszerváltást követően néhány kolléga együttműködésével, a TANÁRNŐ tanácsaival láttunk hozzá a levéltári kutatáshoz, mert a politikai és gazdasági rendszerváltást megelőzően, az úgynevezett szocialista politikai korszakban, nem lehetett a levéltárakban az alapító szabadkőműves páholy működéséről részletes kutatást folytatni, az irataikhoz nem lehetett hozzáférni. A mozgáskorlátozott („nyomorék”) gyermekek iskoláztatásának ügyéről akkor előkerült új dokumentumokat megosztottuk a TANÁRNŐVEL, aki tanácsaival és iránymutatásával, egyre intenzívebben kapcsolódott be a tényfeltáró munkánkba.

Az együttműködésben úgy vállalt szerepet, hogy közben mindig a háttérben maradt, és minket, a lelkes és ügybuzgalommal rendelkező ifjakat támogatott, és fantasztikus tudásával sohasem fékezett. Az iskola alapításának 90. évfordulójára rendezett programok¹³ majd mindegyikén jelen volt. A nemzetközi szakmai konferencián, mint felkért előadó „*A mozgáskorlátozottak és a gyógypedagógia kapcsolata – történeti előzmények*” címmel tartott előadást. A konferenciát követően a TANÁRNŐ javasolta, hogy az előadásokat jó lenne a szélesebb gyógypedagógus körben is terjeszteni, és ennek érdekében egy kiadvány megjelentetésének ötletét vetette fel. Elkezdtünk közösen gondolkodni, és végül arra jutottunk, hogy a GYOSZE¹⁴ – amelynek a TANÁRNŐ volt az alapító-főszerkesztője –, és az iskola közösen jelentessen meg egy kiadványt. Így született meg a GYOSZE első különszáma, *Kilenc évtized a mozgáskorlátozott gyermekek szolgálatában*.¹⁵ címmel. A szakmai ber-

¹⁰ A szerző visszaemlékezése, valamint annak mai értelmezése.

¹¹ ELTE BGGYK Könyvtár D-2839 1976

¹² Az idézet, a szerző visszaemlékezése alapján

¹³ Kilenc évtized a mozgáskorlátozott gyermekek szolgálatában (1993 szeptember–december)

¹⁴ Gyógypedagógiai Szemle. A Magyar Gyógypedagógusok Egyesületének folyóirata

¹⁵ Gordosné dr. Szabó Anna (szerk.1994): *Kilenc évtized a mozgáskorlátozott gyermekek szolgálatában*. GYOSZE Különszám 1994 3–119. p.

keken belül a hiánypótló különszám, amely a mozgáskorlátozottak ügyével foglalkozott, újabb különszámok megjelenését inspirálta. A MAGYE¹⁶ azért is szorgalmazta a különszámok megjelenését, „... hogy a szakma minél szélesebb körben értesülhessen olyan gyógypedagógiai programokról, amelyek megkülönböztető figyelmet érdemelnek és valamilyeni gyógypedagógiai szakterületen hasznosíthatók.” – írta a GYOSZE második különszám előszavában, melyet a „Huszonöt év a halmozottan fogyatékos mozgáskorlátozott gyermekek szolgálatában” címmel jelent meg.¹⁷ Tíz évvel később az első, majd néhány évvel a második különszám megjelenését követően, szintén közösen jelentettük meg a „Száz esztendő a mozgáskorlátozott gyermekek szolgálatában” címmel a GYOSZE a harmadik különszámát. Mind a három különszám Gordosné dr. Szabó Anna és a Mozgásjavító Általános Iskola és Diákotthonban dolgozó kollégák, benne jómagam, szoros együttműködésében jött létre. Mindezek mellett szakmai lektora és mentora volt annak a három iskolai kiadványnak, melyet könyv formájában adott ki a Mozgásjavító Iskola; ezek a mozgáskorlátozott gyermekek iskolarendszerének múltját, akkori jelenét és a jövő terveit mutatták be.¹⁸

Egy ilyen intenzív korszakban, amikor a mozgáskorlátozott gyermekek iskoláztatása ismét a szakma és a közvélemény fókuszába került, akkor vajon lehetett-e hiánypótló szakmai publikációkat létrehozni, ha nem működünk azonos hullámhosszon, ha nem hiszünk egymásban, ha a kapcsolatunk a szakmaiságon túl, nem a tiszteleten és az őszinteségen alapul? A TANÁRNŐ minden tudását az ügy szolgálatába állította, hiszen ez a lényegéből fakadt!

Mielőtt tovább folytatom TANÁRNŐ-vel kialakult kapcsolatom történetét, fontos röviden ismertetni A GYÓGYPEDAGÓGIA FEJLESZTÉSÉÉRT ALAPÍTVÁNY-nak (GyFA) a Gordosné dr. Szabó Anna Tisztelői-kör létrejöttében betöltött szerepét.

Az alapítványt 2003-ban Könczei György professzor, akkori dékán kezdeményezésére, az ELTE BGGYK oktatóinak és hallgatóinak, valamint a szakma kutatási és innovációs kezdeményezéseinek háttérszervezeteként hozták létre. Az alapítvány ala-

pítója a Számítástechnikai és Szolgáltató Bt. vezetője, Luczek Sándor képviselő volt, aki 120 000 Ft vagyonnal biztosította az alapítókét. Az alapító okiratban az alapítvány három fős kuratóriumát, Könczei György felkérésére, Nádas Pál, a Mozgásjavító Általános Iskola és Diákotthon akkori igazgatója, mint elnök és dr. Márkus Eszter, valamint dr. Szücs Marianna a kar oktatói alkották. dr. Zászkaliczky Péter dékán egyetértésével, a kuratóriumot ma már hét fő alkotja,¹⁹ valamint egy három fős Felügyelő Bizottság²⁰ ellenőrzi a GyFA szabályszerű működését.

Amikor GORDOSNÉ DR. SZABÓ ANNA TANÁRNŐ váratlan és megdöbbentő halálhíre eljutott hozzám, és a temetői búcsúztatáson szembesültem a tisztelők sokaságával, akkor és ott fogalmazódott meg bennem, hogy a TANÁRNŐ emlékének megőrzéséért valamit tennem kéne. Úgy gondoltam, hogy az ELTE BGGYK támogató, A Gyógypedagógia Fejlesztéséért Alapítvány nevét, Gordosné dr. Szabó Anna névre kéne változtatni. Az alapítvány névváltoztatása érdekében kezdtem megbeszéléseket a kari vezetéssel. Praktikus érvek alapján győztek meg a névváltoztatási ötletem kivitelezésének nehézségeiről. A megbeszélés során ugyanakkor ígéretet kaptam arra, hogy a Kar méltó helyet fog teremteni a TANÁRNŐ emlékének. Ezt követően, vagy talán ezzel párhuzamosan keresett meg Rosta Katalin, akit GORDOSNÉ DR. SZABÓ ANNA kért fel utódjának, a GYOSZE főszerkesztői feladatának ellátására. A megkeresés alkalmával vált világossá, hogy Rosta Katalin is az emlékmegőrzés lehetőségét kereste, mint én. Dr. Csocsán Emmy, Anikó jó kollégája és barátja, valamint Rosta Katalin azzal az ötletükkel álltak elő, hogy elképzelésünk megvalósításához talán szükség lehet a GyFA együttműködésére. Elmondták, hogy a TANÁRNŐ emlékére egy tudományos *Emlékkötet* létrehozását tervezik. Ettől kezdve egészen a GYOSZE újabb különszámának megjelenéséig sokszor találkoztunk és sokat beszéltünk arról, hogy mi hárman mit tehetünk még az emlékezés több szintű fenntartása érdekében. Így alakult meg a Baráti-kör három fős sejtje.

A közös elképzelésünket a GyFA kuratóriuma elé vittem, és 2013. február 9-én egyhangú szavazással úgy döntött a kuratórium, hogy aktív szerepet kíván vállalni a Gordosné dr. Szabó Anna emlékét megörö-

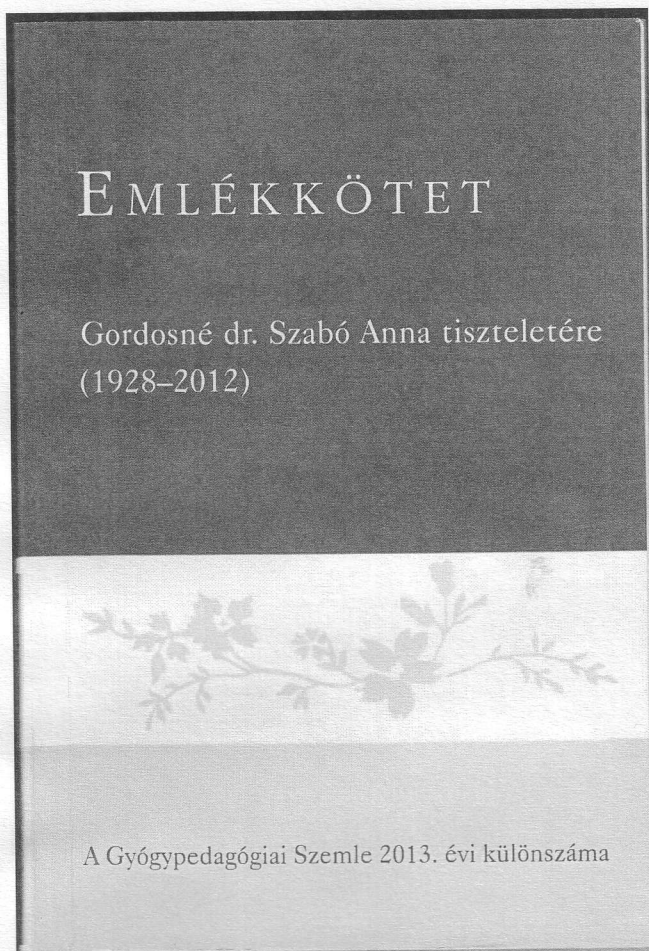
¹⁶ Magyar Gyógypedagógusok Egyesülete

¹⁷ GYOSZE Különszám 1999-2000 3-116.p.

¹⁸ Nádas Pál (szerk. 1993): Kilenc évtized a mozgáskorlátozottak szolgálatában. 7-99. p. Kiadó: DFC Kft-Mozgásjavító iskola // Dr. Derera Mihály (szerk. 1998): Kilencvenöt év a mozgáskorlátozott gyermekek szolgálatában. 5-159. p. Kiadó: Dimenzió 3+1 *Mozgásjavító iskola* // Bán Éva-Nádas Pál-Okányi Andrea-Tarnói Gizella (szerk. 2003): Száz esztendő a mozgáskorlátozott gyermekek szolgálatában 2003. 5-251. p. Kiadó: *Mozgásjavító iskola*

¹⁹ A kuratórium tagjai: Nádas Pál (elnök), Dukic Monika, Dr. Gombás Judit, Lányiné Dr. Engelmayer Ágnes, Losonczi Mária, Dr. Perlusz Andrea és Dr. Szücs Marianna

²⁰ A felügyelő bizottság tagjai: dr. Maléth Anett (elnök), Kádár-Csoboth Péter, Kovács Gábor (tagok)

Emlékkötet borítója

kító *Emlékkötet* létrehozásában.²¹ Ennek érdekében együttműködést kerestünk a Magyar Gyógypedagógusok Egyesületével (MAGYE), a *GYOSZE* folyóirat kiadójával. Mivel a MAGYE nem rendelkezett egy különszám kiadásához elegendő anyagi forrással, így a gyógypedagógus társadalom tagjait szólítottuk meg, hogy adományaikkal tegyék lehetővé a különszám megjelenését. Megkezdtuk az adományok gyűjtését. 2013 februárjától októberig 101 fő adományozó összesen 660 000 Ft támogatással járult hozzá a kiadási költségekhez. A különszámot Rosta Katalin főszerkesztő és Csocsán Emmy felkért szerkesztő állította össze: 22 szerző 16 tanulmánya jelent meg, és 2013 novemberében, az ELTE BGGYK által rendezett Tudomány Ünnepe konferencia keretében, Lőrinc József ismertetőjével került bemutatásra.²²

²¹ Határozat: 2013.02.09./1 szám: Egyhangú (3 fő) határozat született 2013. 02.09.-én elektronikus szavazás alapján. A Gyógypedagógia Fejlesztésért Alapítványt három, tagú kuratóriuma úgy dönt, hogy részt kíván vállalni GORDOSNÉ DR. SZABÓ ANNA emléket megőrző (GYOSZE különszám) *Emlékkötet* létrehozásában. Ennek érdekében alkalmassá tesszük az alapítvány bankszámláját az adományok gyűjtésére, és az e célra beérkezett támogatásokat, adományokat a banki fenntartási költségek levonása után, az emlékkötet megjelenítési költségeire fordítjuk. (Forrás: GyFA-határozatok gyűjteménye-irattár)

A GYÓGYPEDAGÓGIA FEJLESZTÉSÉRT ALAPÍTVÁNY

AZ ELTE BÁRCZI GUSZTÁV GYÓGYPEDAGÓGIAI KAR ALAPÍTVÁNYA

1097 Budapest, Ecseri út 3. nadaspal@gmail.com + 36 30 231 24 54

K&H Bank Zrt: 10409015-90146510-00000000

Adóazonosító szám: 18112890-1-43

Tisztelt Gyógypedagógus Kollégák!

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Kar (ELTE-BGGYK) a Gyógypedagógia Fejlesztésért Alapítvánnyal (GYFA) karöltve 2017-ben két emléktábla elkészítését és felavatását kezdeményezi.

A Damjanich utcai iskolaépület külső falán Gordosné dr. Szabó Anna (1928–2012) tiszteletére szeretnénk emléktáblát állítani, akinek a főigazgatósága alatt került átadásra és kezdte meg működését a Gyakorló Kisebbségi Iskola, a Beszédfajvitó Intézet, a Gyógypedagógiai Óvoda és a Gyógypedagógiai Pszichológiai Intézet.

A másik emléktáblát a Kar jogelőd intézménye, a Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskola Bethlen Gábor téri épületének külső homlokzatán kívánjuk elhelyezni, emléket állítva az épületben 1956–2000 között működő gyógypedagógus-képzésnek. Az emléktáblán az épületben működő főigazgatókról is megemlékezünk.

Az emléktáblák elhelyezése jó lehetőséget kínál a jövő gyógypedagógusai számára a gyógypedagógia-történeti emlékhelyek még jobb megismerésére.

A két emléktábla elkészítéséhez kérjük mindazoknak a segítségét, akik egyetértenek szándékunkkal, és saját lehetőségeikhez mérten anyagi támogatással hozzá tudnak járulni a megvalósításhoz. Az e célra adományozott pénzügyi támogatásokat a Gyógypedagógia Fejlesztésért Alapítvány bankszámláján elkülönítetten kezeljük, és annak felhasználásáról beszámolunk.

Minden adományozót meghívunk az emléktábla ünnepélyes avatására, ezért kérjük, hogy a banki utalással egy időben, az adományozó nevét és értesítési címét a nadaspal@gmail.com címre küldjék meg. A levélben tájékoztatnánk minket arról is, hogy az adományozó neve közzétehető-e vagy sem. Az elkülönített kezelés érdekében a banki utalás közlemény rovatában feltüntetni tüntessék fel: EMLÉKTÁBLA.

Kedvezményezett:

Számlaszám:

Összeg:

Az utalás időtartama:

Közlemény:

A Gyógypedagógia Fejlesztésért Alapítvány

K&H Bank 10409015-90146510-00000000

az adományozó által meghatározott

2017. 04. 03 – 2017. 05. 31 között

EMLÉKTÁBLA

Az egyéni adományok összegét nem tesszük közzé, és azt szigorú titoktartással kezeljük. Az adományozó nevét csak az engedélyre birtokba hozzuk nyilvánosságra. Amennyiben nem kapunk értesítést a közzétételről, akkor az anonimizált minden esetben biztosítjuk.

Kérjük, hogy ezt a levelet továbbítsák mindazoknak, akikről úgy gondolják, hogy az emléktábla elkészítésével és elhelyezésével egyetértenek.

Együttműködésüket előre is köszönjük.

Tisztelettel:

Nadas Pál

elnök

a GyFA kuratóriumának nevében

Budapest, 2017. április 3.

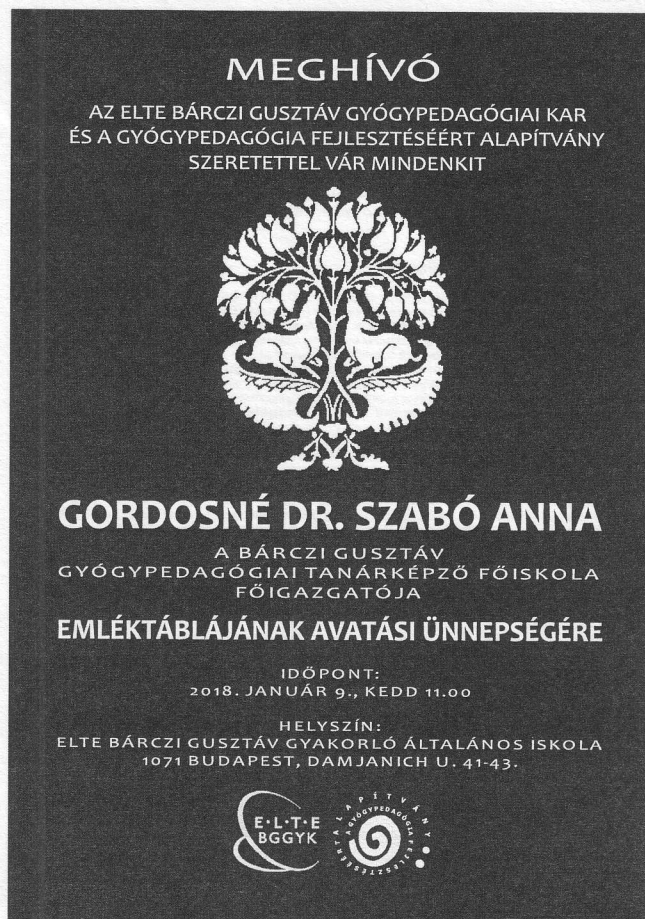
Adománygyűjtő levél. Forrás: GyFA irattár

zett Tudomány Ünnepe konferencia keretében, Lőrinc József ismertetőjével került bemutatásra.²²

Az *Emlékkötet* létrehozását követően, de már annak egyes munkafázisaiban mi hárman azon gondolkodtunk, hogy még mit tehetünk annak érdekében, hogy az emlékezés lángját ne hagyjuk kialudni. Ekkor vetődött fel, hogy megvizsgáljuk egy EMLÉKTÁBLA elhelyezésének lehetőségét. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Kar (ELTE BGGYK) a Gyógypedagógia Fejlesztésért Alapítvány (GYFA) kuratóriumának 2014. és 2015. évi döntései alapján²³ a Damjanich utcai iskolaépület külső falán Gordosné dr. Szabó Anna (1928–1912)

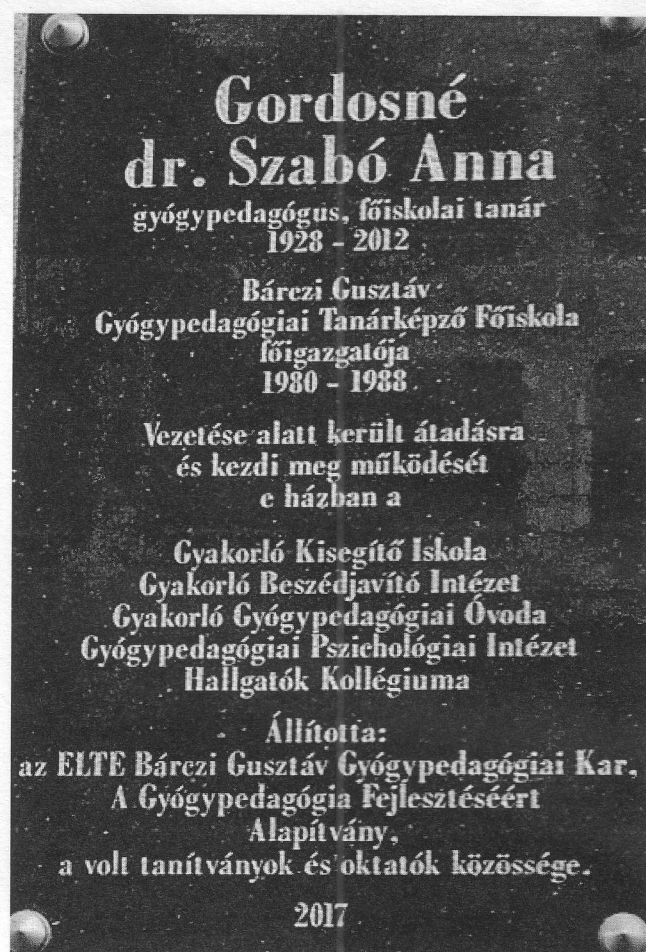
²² Rosta Katalin–Csocsán Emmy (szerk. 2013): EMLÉKKÖTET Gordosné dr. Szabó Anna tiszteletére (1928–2012) Gyógypedagógiai Szemle 2013 Különszám 1–173. p.

²³ Határozat: 9/2014 (XI.21) számú határozat. Az Emlékkötet pénzügyi maradványának felhasználásáról egyhangú szavazás alapján úgy határozott, hogy az Emlékkötet pénzügyi maradványát (150 000 Ft) Gordosné Dr. Szabó Anna emlékének ápolására kidolgozott projektre fordítja. A projekt később kerül kidolgozásra. Határozat: 3/2016 (03.10) számú határozat. A kuratórium egyhangú szavazással támogatja, hogy Emléktáblát helyezzen el a Bethlen téri régi főiskola, és a Damjanich utcai épületeken. Az adománygyűjtés indítását engedélyezi, de egyben keresni kell azesetleges pénzügyi

Meghívó az emléktábla avatásra.

Tervezte: Berki Erzsébet

Emléktábla

iránti tiszteletünk újabb jeléül helyezünk el emléktáblát. Mivel pénzük ekkor sem volt elegendő, ezért ismét a gyógypedagógus társadalomhoz, és természetesen az *Emlékkötet* adományozóihoz fordultunk. Előzetes tájékozódást követően, egy második emléktábla állítását is terveztük. A második emléktáblát a Kar jogelőd intézménye, a Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskola Bethlen Gábor téri épületének homlokzatán kívántuk elhelyezni, emléket állítva az épületben 1956–2000 között működő gyógypedagógus-képzésnek. Az emléktáblán fel kívántuk tüntetni az épületben működő főigazgatókat, köztük Gordosné dr. Szabó Annát.

2017 tavaszán megkezdődött az adományok gyűjtése, és az év végére 49 adományozó összesen 540 ezer forintot adott a két emléktábla elhelyezésének költségeihez. A GyFA kuratórium döntése alapján, a megvalósításhoz hiányzó 67 ezer forintot az alapítvány biztosította.

hozzájárulását, az ELTE BGGYK és a MAGYE együttműködésével.
(Forrás: GyFA- kuratórium határozatok gyűjteménye-irattár)

Az első emléktáblát az egykori Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskola épületében (VII. Bethlen Gábor tér 2.) 2017. október 20-án helyeztük el. A második emléktábla 2018. január 9-én Gordosné dr. Szabó Anna temetői búcsúztatásának 4. évfordulóján, az ELTE Gyakorló Óvoda és Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény, valamint a Gyakorló Általános Iskola Damjanich utcai épületének akkor éppen felújított utcai falán került elhelyezésre. Ekkor döntöttük el, hogy ettől kezdve minden év január 9-én eljövünk az emléktáblához, és ott koszorút helyezünk el. A koszorúzást követő beszélgetésre pedig a „Gyakorló Óvoda” biztosít lehetőséget. Itt született meg az a gondolat, hogy megalakítjuk a Gordosné dr. Szabó Anna Baráti-társaságot, amelyet közösen Tisztelői-körre neveztünk át. Ez a közösség azóta minden év január elején megemlékezést és koszorúzást tart a Gyógypedagógia Fejlesztéséért Alapítvány, az ELTE Bárczi Gusztáv Gyakorló Általános Iskola, az ELTE Gyakorló Óvoda és EGYMI közös szervezésében. A Gordosné dr. Szabó Anna Tisztelői-körnek jelenleg 62 fő tagja van. Ennél biztosan sokkal többen vannak a TANÁRNŐ tisztelői.

A Fejlesztő Pedagógia szakmai folyóiratában történő megjelenés egyben lehetőségét is kíván teremteni, a csatlakozni kívánók számára.

A Tisztelői-kör kezdeményezésére jelennek meg a Fejlesztő Pedagógia pedagógiai-szakfolyóiratban,

dr. Salné Lengyel Mária főszerkesztő jóvoltából Gordosné dr. Szabó Anna személyére és munkásságára emlékező írások.

„... a hagyomány úgy tartja, hogy minden ember kétszer hal meg. Először akkor, amikor a szíve megáll, és elhallgatnak agyában a szinapszisok, mint amikor egy városban kialszik a villany. Másodszor akkor, amikor a halott nevét utoljára mondja ki, olvassa el vagy gondolja magában valaki, ötven, száz vagy akár négyszáz évvel később. Az illető csak akkor tűnik el végérvényesen, akkor törlődik a földi élet jegyzékéből.”

(Simon Stranger)

A Tisztelői-kör egy kötetlen keretek között létező csoport, mely hivatalos (jogi) bejegyzés nélkül kíván működni. Tagjait Gordosné dr. Szabó Anna, a TANÁRNŐ iránti tisztelet köti össze. A kör új tagok jelentkezését is fogadja. Egyetlen adminisztráció: a név és az e-mail cím gsza.tiszteloikor@gmail.com megadása szükséges azoknak, aki szeretnének a TANÁRNŐ révén kapcsolatban kerülni egymással!

A TANÁRNŐ, ANIKÓ EMLÉKE KÖT ÖSSZE!

Az emléktábla avatáson 2018-ban

A koszorúzók egy csoportja 2018-ban

Megemlékezők a 2024. évi koszorúzáson